

KESKI-SUOMEN MAASTOSEMINAARIN KUVASATOA:

Kuva 1. Selänpohjan Matkailukeskus tarjosi puitteet 10.8. aamupäivän esitelmille ja keskusteluille.

HUMALAJÄRVEN TILALLA 10.8.:

Kuva 2. Humalajärven emäntä ja isäntä esittivät huolensa harmaalepälle umpeenkasvaneesta laidunalueesta.

Kuva 3. Tiheästi kasvava harmaaleppä on pääosin yli käsivarren paksuista.

Kuva 4. Asiantuntijat neuvovat hakamaan kunnostuksessa. Esimerkiksi kannattaa keskittää avaaminen alaville kohdille ja laajentaa jo olemassa olevia aukkopaiikkoja.

PARTALAN TILALLA 10.8.:

Kuva 5. Tilan isäntä Eero Partala (keskellä) etsii pitkään laidunnetulta hakamaalta perinnebiotoopeille tyypillisiä kasveja yhdessä vierailijoiden kanssa.

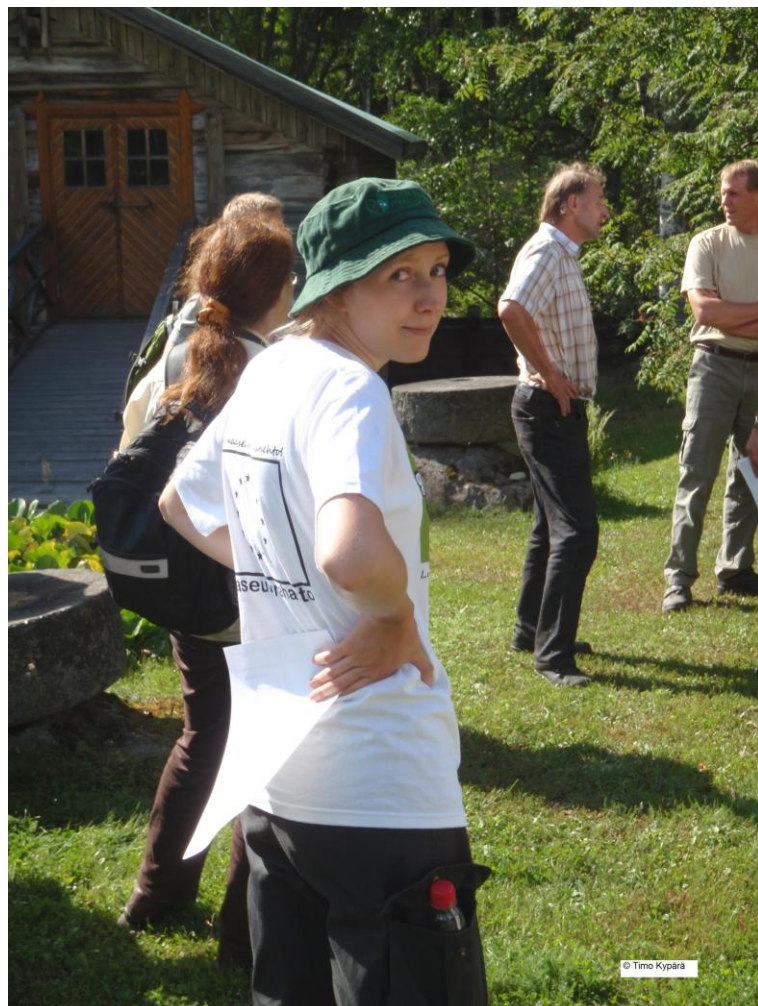

Kuva 6. Vielä ei ole Partalan nautojen aika vaihtaa laidunlohkoa hakamaalle.

© Timo Kypärä

Kuva 7. Partalan tilalla harrastetaan perinteisten laiduntapojen lisäksi muitakin perinteitä. Kuvassa tilan isännän kunnostama vanha (toimiva!) mylly.

© Timo Kypärä

Kuva 8. Kaisa Mustola Jyväskylän yliopistolta esitelmöi puustoisten perinnebiotooppien kasvillisuudesta ja helttasienistä opinnäytetyöhönsä pohjautuen.

Kuva 9. "Pistokoe" tien eri puolilla sijaitsevien metsälaitumen ja laidunnetun metsän eroista. Kuka tietää ?

PIENIVUOREN HEVOSHAASSA (LUONNONSUOJELUALUE) 11.8.

Kuva 10. Pienivuoren omistajat Mailis ja Thomas Braun kohtaavat seminaariväen.

Kuva 11. Vanha hevoshaka on laidunkäytön puutteessa päässyt pahasti pusikoitumaan. Ryhmäläiset tutkailevat kesän myrskyissä syntynyttä lahoppuustoa, joka edesauttaa kuitenkin monien siitä riippuvaisen eliölajin selviytymistä alueella.

Kuva 12. Keski-Suomen ELY-keskuksen Tomi Hakkari kertoo Pienivuoren merkityksestä valkoselkätikan elinympäristönä. Yhdessä pohditaan valkoselkätikkametsän ja hakamaan hoidon eroja ja yhteneväisyyksiä.

HAAPAJOEN KOIVUHAASSA (LUONNONSUOJELUALUE) 11.8.

Kuva 13. Lypsytilojen tuotantovaatimusten noustua laiduntaa tilan lypsykarja aikoinaan perinteisesti laidunnuttua hakaa nykyään samana lohkona viereisen nurmilaitumen kanssa.

Kuva 14. Kasvillisuus rehevöityy hakamaalla samanaikaisen nurmilaidunnuksen seurauksena. Kuvassa on nokkoskasvustoa.

Kuva 15. Koivuhaan puusto on kuitenkin monimuotoisuuden kannalta arvokasta. Se on iäkästä ja osin lahovikaista ollen osa myös paikallisen valkoselkätikkakannan elinympäristöä.

ja

Kuva 16. Tilan nuoret hiehot poseeraavat metsän laidassa.

HAAPALEHDON TILALLA 11.8.

Kuva 17. Haapalehdon tilan emäntä Lea-Elina Nikkilä esittelee peruskunnostamaansa metsälaidunta.

Kuva 18. Kuusia on poistettu runsain mitoin, jotta kenttäkerros saisi enemmän valoa ja vähemmän hapanta kuusen kariketta. Näin ruohot ja heinät runsastuvat ja lampaille riittää ruokaa.

Kuva 19. Haapalehdon tilalla on myös vanhaa kaskikoivikkoa.

Kuva 20. Mokka-lehmälle maistuu avoin perinnebiotooppi hyvin. Mokka kuuluu Suomen alkuperäisrotua edustavaan Länsi-Suomen karjaan,

Kuva 21. Päätyvätkö aidot kaskinauriit Metsätalouden kehittämiskeskus Tapion Airi Matilan vai Moka suuhun? Tilan emäntä (keskellä) harrastaa pienimuotoista rieskakaskeamista, jonka tuloksena kuvan nauriit ovat syntyneet.

Kuva 22. Mokka tekee tuttavuutta Jyväskylän yliopiston ekologian lehtorin Minna-Maarit Kytöviidan kanssa.

HARJUN PERINNEMAISEMATILALLA 11.8.

Kuva 23. Harjun perinnemaisematilalla hoidetaan tilaa perinnemaisemakokonaisuutena, johon kuuluu niittyjä, ketoja, hakoja ja metsälaitumia. Kuvassa näkyy hakamaata kunnostettaessa poistettujen kuusien kantoja.

Kuva 24. Kuusien poiston jälkeen aukeni lampaille valoisa koivuhaka.

Kuva 25. Tilan isäntä Tapio Mattlar (keskellä) esittelee kunnostetulla metsälaitumella kasvavaa pussikämmekkää (*Coeloglossum viride*). Perinnemaisematilalla vaalitaan myös alueella esiintyviä vaateliaita kasveja.

Kuva 26. Tiheä kuusikko on muuttunut koivu-mäntyvaltaiseksi metsälaitumeksi.

Kuva 27. Silmälläpidettävä ahonoidanlukko (*Botrychium multifidum*) putkahtaa ajoittain esiin Harjun tilan hyvin hoidetulla perinnebiotoopilla.

Kuva 28. Kedoilla viihtyvä nurmilaukka (*Allium oleraceum*) on harvinaistunut maassamme, mutta Harjun tilalta sitäkin löytyi.

Kuva 29. Vanha kivaita omenapuun alla kertoo omaa tarinaansa ihmisen pitkälle historiaan ulottuvasta vaikutuksesta alueella.